

003712

Repertoriumnummer 2023 / 8364
Datum van uitspraak 20 december 2023
Rolnummer 2023/AR/362

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Mededeelbaar aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B8E1
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003635121-0001-0015-01-01-1

[REDACTED], van Nederlandse nationaliteit, [REDACTED]
[REDACTED],
appellant,

vertegenwoordigd door Mr. SCHIEPERS Justine, advocaat te MECHELEN loco mr. VAN DEN
BRANDE Bart, advocaat te 1000 BRUSSEL, Wolstraat 68/72

vertegenwoordigd door Mr. SCHIEPERS Justine, advocaat te MECHELEN loco mr.
UPADHYAYA Isha, advocaat te 1831 DIEGEM, Culliganlaan 5

vertegenwoordigd door Mr. SCHIEPERS Justine, advocaat te MECHELEN loco mr.
PERMENTIER Ellen, advocaat te 1000 BRUSSEL, Wolstraat 68/72

tegen het vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen van 19
januari 2023, met rolnummer A/22/2150

tegen

[REDACTED] ([REDACTED]), met handelsnaam DICASSO INTERIEURS,
[REDACTED], met ondernemingsnummer 0536.770.977,
geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. GHEERAERT Tanja, advocaat te ZOERSEL loco mr. KERSTENS
Raoul, advocaat te 8000 BRUGGE, Kruisvest 5B

I. De antecedenten en de vorderingen

1.

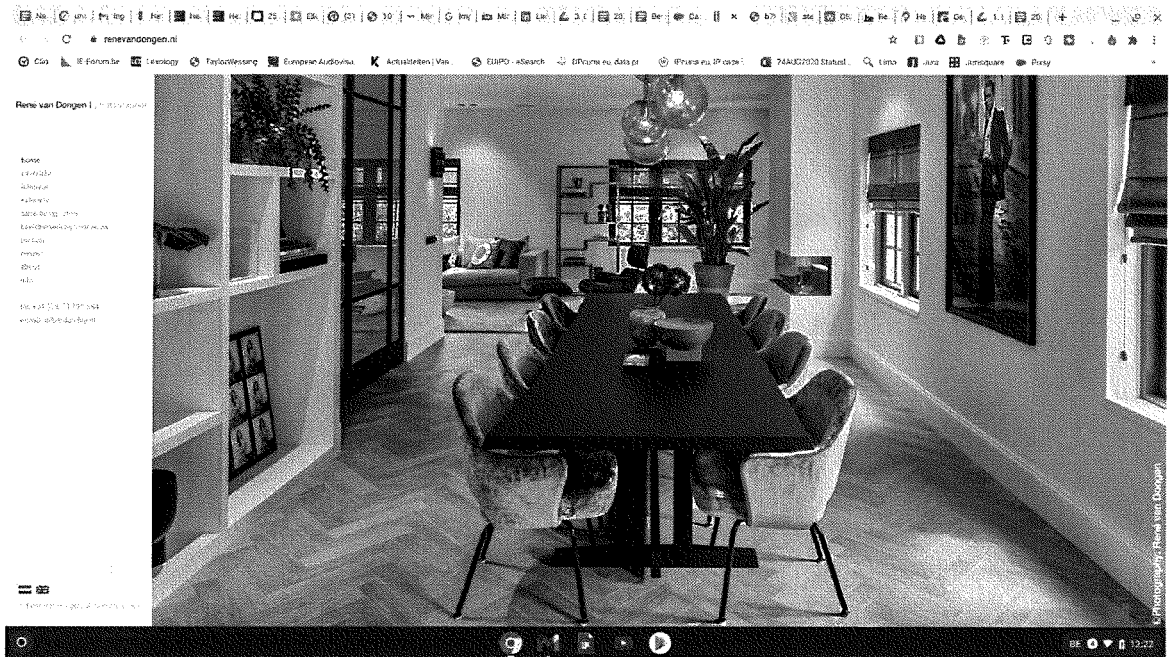
Appellant stelt zichzelf voor als een gerenommeerd fotograaf met jarenlange ervaring en
een zorgvuldig opgebouwde professionele reputatie.

Geïntimeerde, handeldrijvende onder de benaming Dicasso Interieurs, stelt zichzelf voor als
een jonge aannemer schilderwerken.

Geïntimeerde produceerde op zijn website één foto waarover appellant voorhoudt dat hij de
auteursrechten houdt. Het gaat om de volgende foto:

┌ PAGE 01-00003635121-0002-0015-01-01-4 ─┐

Volgens geïntimeerde heeft hij voor zijn website een opzoeking gericht via Google afbeeldingen en op deze manier een foto gevonden die voor hem passend leek ter illustratie van zijn activiteiten. Geïntimeerde stelt dat er geen vermelding was van enige naam op deze foto.

Appellant houdt voor dat de reproductie van deze foto plaatsvond zonder zijn toestemming, zonder vergoeding noch enige naamsvermelding.

De foto werd op 1 oktober 2020 op de website geplaatst en op 5 november 2020 weer verwijderd, nadat appellant geïntimeerde een eerste maal in gebreke gesteld had bij brief van 3 november 2020, door geïntimeerde ontvangen op 5 november 2020. In dit schrijven maakt appellant aanspraak op een schadevergoeding van € 6.000.

Geïntimeerde stelt dat hij zijn verontschuldigen aangeboden heeft aan appellant met wie hij telefonisch contact had opgenomen.

Op 22 december 2020 volgde een tweede aanmaning, waarbij appellant aanspraak maakte op een herleid bedrag van € 3.000.

Aangezien geïntimeerde volgens appellant weigerde om een vergoeding te betalen voor het gebruik dat hij van de foto heeft gemaakt, ging appellant over tot dagvaarding op 20 mei 2020.

Na dagvaarding stelt geïntimeerde opnieuw contact opgenomen te hebben met appellant en voorgesteld te hebben om voor slot van rekening een schadevergoeding te betalen van € 500. Dit voorstel zou ook bevestigd zijn aan de raadslieden van appellant in een e-mail van 24 mei 2022.

Appellant zou volgens geïntimeerde gemeld hebben dat hij gebonden was door een contract zodat het hem niet toegelaten was te onderhandelen.

2.

Bij exploit van 20 mei 2022 liet appellant geïntimeerde dagvaarden.

De oorspronkelijke vordering van appellant strekte samengevat tot de veroordeling van de heer ██████ tot betaling van de bedragen van € 2.500,00 en € 375,00 (ondergeschikt € 1.110,25 en € 166,53), te vermeerderen met de vergoedende interesten, met de gerechtelijke interesten en de kosten van het geding.

3.

De Ondernemingsrechtbank te Antwerpen, afdeling Antwerpen oordeelde in haar vonnis van 19 januari 2023 als volgt:

“Rechtdoende op tegenspraak en na erover te hebben beraadslaagd, komt de rechtbank tot volgende beslissing:

- zij verklaart de vordering toelaatbaar doch ongegrond en wijst ervan af,
- zij verwerpt alle andere en strijdige middelen als niet ter zake dienend,
- zij verwijst de heer ██████ in de kosten van het geding, die door de heer ██████ worden begroot, en door de rechtbank worden vereffend op de rechtsplegingsvergoeding van € 975, 00,
- zij veroordeelt de heer ██████ tot betaling van de rolrechten van € 165,00 aan de FOD Financiën, na uitnodiging hiertoe.”

4.

Tegen dit vonnis stelde appellant hoger beroep in door middel van een verzoekschrift neergelegd op 1 maart 2023.

Er wordt geen akte van betekening voorgelegd. Het hoger beroep is tijdig en ontvankelijk.

5.

Appellant verzoekt het Hof:

“

- Het hoger beroep van de heer ██████████ ontvankelijk en gegrond te verklaren,

- Opnieuw rechtdoende, het vonnis van de eerste rechter te hervormen en te oordelen zoals de eerste rechter had dienen te oordelen, en dienvolgens:
 - Het vonnis van de eerste rechter te bevestigen voor zover zij voor recht zei dat DICASSO INTERIEURS het auteursrecht van de heer ██████████ heeft geschonden door de foto van de heer ██████████ te gebruiken zonder zijn toestemming, zonder naamsvermelding en zonder hem een vergoeding te betalen. (sic)

 - In hoofdorde:
 - DICASSO INTERIEURS te veroordelen tot betaling aan de heer ██████████ van het op basis van de tarieven van OnLineArt berekende bedrag van 2.500,00 EUR, te vermeerderen met de compensatoire interesten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de Wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties tot aan de datum van de dagvaarding en met de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding.

 - DICASSO INTERIEURS te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 15% van het totaal verschuldigde bedrag met een minimum van € 125,00, te weten 375,00 EUR, te verhogen met de gerechtelijke intresten vanaf de datum van betekening van onderhavige dagvaarding.

 - In ondergeschikte orde:
 - DICASSO INTERIEURS te veroordelen tot betaling aan de heer ██████████ van het op basis van het gemiddelde tussen de tarieven van OnLineArt en van SOFAM berekende bedrag van 1.805,12 EUR, te vermeerderen met de compensatoire interesten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de Wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties tot aan de datum van de dagvaarding en met de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding.

 - DICASSO INTERIEURS te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 15% van het totaal verschuldigde bedrag met een minimum van 125,00 EUR, te weten 270,77 EUR, te verhogen met de gerechtelijke intresten vanaf de datum van betekening van onderhavige dagvaarding.

- In meest ondergeschikte orde:
 - o DICASSO INTERIEURS te veroordelen tot betaling aan de heer ██████████ van het bedrag berekend op basis van de SOFAM-tarieven van 1.110,25 EUR, te vermeerderen met de compensatoire interesten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de Wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties tot aan de datum van de dagvaarding en met de gerechtelijke intresten vanaf de dagvaarding.

 - o DICASSO INTERIEURS te veroordelen tot betaling aan de heer ██████████ van de aanvullende schadevergoeding van 15% van het totale bedrag met een minimum van 125,00 EUR, zijnde 166,53 EUR, te vermeerderen met rente vanaf de datum van betekening van de dagvaarding.

- In elk geval DICASSO INTERIEURS te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding aan het basisbedrag van 975,00 EUR per aanleg, de kosten van de dagvaarding ten bedrage van 241,23 EUR, de kosten van het verzoekschrift hoger beroep ten bedrage van 24,00 EUR en de andere procedurekosten.”

6.

Geïntimeerde verzoekt het Hof:

“

- Het hoger beroep toelaatbaar te verklaren, doch af te wijzen als ongegrond, met integrale bevestiging van het eerste vonnis,

- Ondergeschikt appellant te gelasten de overeenkomst voor te leggen afgesloten met derden voor de inning van zijn auteursrechten, bij gebreke hieraan vrijwillig te voldoen, de voorlegging te bevelen,

- Nog meer ondergeschikt de schadevergoeding te beperken tot een forfaitair bedrag, te vermeerderen met de wettelijke intresten.

- Eiser (bedoeld wordt: appellant) te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding te begroten volgens de wettelijke modaliteiten

- In meest ondergeschikte orde de kosten bij helften te verdelen”.

II. Beoordeling

Over de auteursrechtelijke bescherming.

1.

De eerste rechter oordeelde dat de foto van appellant niet origineel is in auteursrechtelijke zin en dus ook niet auteursrechtelijk beschermd is, bij gebrek aan weerspiegeling van de persoonlijkheid van de maker.

In het bijzonder stelde de eerste rechter vast dat de vermeende keuzes van appellant niet leiden tot de originaliteit, en dus tot auteursrechtelijke bescherming van deze foto. Wat betreft de 'staging', blijkt volgens de eerste rechter niet dat de fotograaf hier enige keuze zou hebben gemaakt. De eerste rechter wijst erop dat het onderwerp van de foto het bestaande interieur is, met de meubels zoals zij erin staan, en met het bestaande kleuren pallet. Hetzelfde geldt voor de 'verlichting' (wat iets anders is dan de belichting van een foto). Ook hier blijkt de fotograaf volgens de eerste rechter geen persoonlijke keuzes te hebben gemaakt. Het lichtjes aanpassen van de gordijnen is volgens hem niet voldoende. In zoverre er werd gestreefd naar de optimale weergave van het onderwerp, geeft dit per definitie de persoonlijkheid van de fotograaf niet weer maar is dit louter functioneel ingegeven. Ook de 'opname-hoek' is duidelijk louter gekozen in functie van het onderwerp, aldus de eerste rechter.

De eerste rechter besluit dat de gecreëerde sfeer, en dus hoe die woonkamer oogt, niet het resultaat van keuzes van de fotograaf is maar van de personen die deze woonkamer zelf hebben ingericht.

2.

Het auteursrecht kan slechts gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes (zie o.m. Cass. 31 oktober 2013, RW, 2013-14, afl. 37, 1464, met noot H. Vanhees, zie ook de rechtspraak van het Hof van Justitie: Zie o.a. HJEU 16 juli 2009, C-5/08, Infopaq International; HJEU 4 oktober 2011 C-403/08 en C-429/08, Football Association Premier League; HJEU 1 december 2011, C-145/10, Painer; HJEU 1 maart 2012, C-604/10, Football Dataco; HJEU 7 augustus 2018, C-161/17, Renckhoff; HJEU 13 november 2018, C-310/17, Levola Hengelo; HJEU 12 september 2019, C-683/17 Cofemel).

3.

Appellant toont aan over auteursrechten op de litigieuze foto te beschikken.

Appellant heeft als beroepsfotograaf een oorspronkelijke foto gemaakt.

Wanneer een foto gemaakt wordt door een professionele fotograaf, dient te worden aangenomen dat deze foto tot stand is gekomen na een intellectuele inspanning van de fotograaf waarbij getracht wordt een feit of een gebeurtenis op een welbepaalde wijze en met een bepaald gewenst effect in beeld te brengen.

De originaliteit ligt hem precies in de belichting, de opnamehoek en de achtergrond. Appellant heeft daarvoor gezorgd precies door zijn eigen creatieve keuze. De foto is het resultaat van een intellectuele en fijngevoelige inspanning zonder dewelke de foto niet zou zijn zoals hij is. De foto in kwestie is tevens bewerkt door appellant.

Wanneer de fotograaf verscheidene keuzes heeft gemaakt met betrekking tot de gezichtshoek, de duur van de belichting, het moment van de opname, de samenstelling,... Is het verkregen resultaat de vrucht van een bekwaamheid en van een intellectuele inspanning van de auteur en geniet hij bijgevolg de bescherming van het auteursrecht.

Het Hof van Cassatie stelde ook reeds dat de originaliteit bij fotografie kan blijken uit lichtinval, afstand, perspectief, achtergrond, scherppte, schaduwspel, compositie, kleuren, (Cass. 17 maart 2014, ICIP, 2014, 251).

Uit deze keuzes wordt de persoonlijke stempel van de fotograaf afgeleid.

Geïntimeerde heeft overigens vooraleer de procedure werd ingeleid (naar aanleiding van de twee aanmaningen) en in eerste aanleg op geen enkel moment het oorspronkelijk karakter van de foto in kwestie betwist.

4.

Tijdens het maken van de foto, heeft appellant diverse keuzes gemaakt bij de verlichting, bewerking, camerastandpunt, etc., zoals uit stuk 9 waarbij de fotograaf toelichting geeft bij de verschillende keuzes die hij gemaakt heeft tijdens het nemen van de foto.

De originaliteit van het werk blijkt uit de volgende elementen:

┌ PAGE 01-00003635121-0008-0015-01-01-4 ─┐

- Staging: de fotograaf heeft de opstelling van de decoratie op de tafel gekozen. Hij heeft deze in het midden op de tafel geplaatst. Ook heeft de fotograaf keuzes gemaakt bij de opstelling en positionering van de stoelen. Bij de nabewerking heeft de fotograaf vuur in de open haard gemonteerd en heeft hij de verwarming en stopcontacten rechts onder het raam verwijderd
- Verlichting: de fotograaf heeft verschillende foto's genomen, waarbij hij de lichten soms aan en soms uit zette. Vervolgens heeft hij de lichtinval van de kamer geanalyseerd en in de nabewerking heeft hij met een bewerkingsprogramma kunstmatig licht toegevoegd in de kamer. Hij heeft nauwkeurig gekozen hoeveel en welke lichten hij precies zou aanzetten in de finale foto. Hij koos voor warme verlichting met een warme in plaats van felle kleur. Ook heeft de fotograaf de schaduw- en lichtinval duidelijk scherp gesteld zodat meer detail getoond wordt in de lichte delen. Dit werd ook toegevoegd bij het nabewerken van de foto.
- Contrast: de fotograaf koos ervoor het contrast te corrigeren en de helderheid te verhogen.
- Opnamehoek: de fotograaf koos voor een aanzicht loodrecht op de eettafel. Vanuit deze hoek is de volledige eetkamer te zien, met in de rechterhoek een haard en in de linkerhoek een deel van de woonkamer. De zetel komt dus ook deels in beeld. Door de eettafel in de lengte in beeld te brengen zorgt de fotograaf ervoor dat de woonkamer ook optisch langer oogt.
- Sfeer gecreëerd: de algemene artistieke keuzes van de fotograaf creëren een serene en vredige sfeer in de foto. De woonkamer oogt strak en modern, maar tegelijk ook warm en gezellig.

Besluit: De foto van appellant is auteursrechtelijk beschermd.

Geïntimeerde betwist niet dat appellant de auteur is van de foto in kwestie.

Over het ontbreken van toestemming van appellant

5.

Alleen auteurs van artistieke werken hebben het recht hun werk op enigerlei wijze of in enigerlei vorm te reproduceren, te bewerken en mee te delen aan het publiek of te doen delen aan het publiek (art. XI.165, §1 WER).

Onder mededeling aan het publiek wordt verstaan ieder middel waarmee het werk aan een bepaald publiek bekend wordt gemaakt, met inbegrip van publicatie op een website en iedere andere techniek waarmee het werk aan derden ter beschikking wordt gesteld.

PAGE 01-00003635121-0009-0015-01-01-4

Krachtens artikel XI.165, §1 WER is de toestemming van de auteur vereist om een werk te reproduceren, te bewerken of mee te delen aan het publiek.

De auteur kan aan het verlenen van toestemming tot verveelvoudiging, bewerking of mededeling de door hem billijk geachte voorwaarden verbinden, met inbegrip van het betalen van een vergoeding.

Naast de vermogensrechten, beschikt de fotograaf over morele rechten. Deze bestaan uit (1) het recht om de foto bekend te maken, (2) het recht op het vaderschap van de foto, en (3) het recht op integriteit van de foto (art. 165, §2 WER).

De werkelijke schade ten gevolge van een schending van de morele rechten van de auteur is moeilijk te begroten, reden waarom verwezen wordt naar tarieven van beheersmaatschappijen, die vaste, billijke bedragen hebben ontwikkeld.

6.

Onterecht heeft geïntimeerde een foto, waarvan de auteursrechten toebehoren aan appelland, gebruikt op zijn website.

Al wie een werk wil gebruiken heeft de plicht om na te gaan of het werk beschermd is door het auteursrecht.

De goede trouw is geen rechtvaardigingsgrond voor een inbreuk op het auteursrecht.

Geïntimeerde heeft geen geldige voorafgaande toestemming verkregen van appelland voor het gebruik van de foto op zijn website en evenmin heeft gevraagd om die toestemming.

Geïntimeerde erkent overigens in zijn correspondentie dat er een vergoeding verschuldigd is voor het gebruik van de foto.

7.

Onterecht betwist geïntimeerde het vorderingsrecht van appelland voorhoudende dat appelland contractueel zijn rechten zou overgedragen hebben en hierdoor niet meer titularis zou zijn van de auteursrechten op de foto.

Nergens blijkt uit dat appelland zijn rechten om tot invordering over te gaan van de schadevergoeding wegens inbreuk op zijn auteursrecht zou overgedragen hebben aan een derde (voor zover dit al relevant zou zijn).

Deze loutere bewering van geïntimeerde wordt op geen enkele wijze ondersteund.

Er bestaat dan ook geen reden om appellant te bevelen om op grond van artikel 871 van het Gerechtelijk Wetboek een afschrift voor te leggen van een vermeende overeenkomst die appellant met derden zou gesloten hebben met betrekking tot de inning van de auteursrechten op zijn foto's. Het verzoek van geïntimeerde is een loutere fishing expedition, niet ter zake dienend en wordt afgewezen.

Appellant houdt wel degelijk voor belang en hoedanigheid te hebben in de inleidende dagvaarding zodat zijn vordering in ieder geval toelaatbaar is in toepassing artikel 17- 18 van het Gerechtelijk Wetboek.

Over de door geïntimeerde verschuldigde schadevergoeding

8.

Wanneer het auteursrecht van een auteur wordt geschonden, heeft de auteur recht op een vergoeding.

Artikel XI.335, §1 van het WER bepaalt dat: “de benadeelde partij recht heeft op vergoeding van de schade die hij of zij lijdt ten gevolge van de inbreuk op een recht als bedoeld in artikel XI.334, §1, eerste lid”.

Het staat vast dat geïntimeerde gehouden is tot betaling van een schadevergoeding aan appelland.

Tussen partijen is er wel betwisting over de omvang van de schadevergoeding.

9.

Aangezien het niet voor de hand ligt voor een auteur/fotograaf om zijn schade concreet te begroten biedt artikel XI.335 §2 WER een uitkomst door de rechter de mogelijkheid te bieden de schadevergoeding naar redelijkheid en billijkheid te bepalen op een forfaitair bedrag.

Met betrekking tot een dergelijk forfaitair bedrag (schadevergoeding vastgesteld naar redelijkheid en billijkheid) lijkt het bij gebreke aan gepaste alternatieven aangewezen gebruik te maken van de basistarieven die worden aangerekend door erkende (Belgische) beheersvennootschappen.

Onterecht verwijst appellant naar de tarieven die gehanteerd worden door OnLineArt, een vereniging waarvan SABAM en SOFAM lid zouden zijn. Het Hof aanvaardt deze tarieven niet voor de Belgische markt. Het is niet duidelijk of deze tarieven op de Belgische markt relevant of representatief zijn. OnLineArt lijkt als leden geen individuele auteurs/fotografen te hebben doch wel andere beheers- of belangenverenigingen. De vergoeding die wordt aangerekend lijkt dan ook toe te komen aan deze deelnemende beheersvennootschappen en niet aan de individuele auteurs. Ook het gegeven dat OnLineArt onder de strikte controle zou staan van de FOD Economie wordt onvoldoende bewezen. Er ligt overigens geen vergunning voor van OnLineArt terwijl er van uitgegaan dient te worden dat een vergunning dient te bestaan indien OnLineArt rechtsgeldig als Belgische beheersvennootschap zou willen optreden.

Waar bepaalde rechtspraak de invulling van dit redelijk en billijk forfaitair bedrag heeft teruggerepen naar de geldende SOFAM- tarieven kan het Hof dergelijke benadering wel aanvaarden.

(zie in dezelfde zin: Antwerpen (B8E2), 13 december 2023, 2023 AR 276).

Er bestaat geen reden om de schadevergoeding te berekenen op basis van het gemiddelde tussen de tarieven van de verschillende beheersvennootschappen (OnLineArt versus SOFAM), nu de OnLineArt-tarieven niet weerhouden worden door het Hof.

10.

Wat de concrete begroting van de schadevergoeding betreft, merkt geïntimeerde terecht op dat het opmerkelijk in dit verband is dat aanvankelijk aanspraak werd gemaakt op een bedrag van € 6.000 (eerste ingebrekestelling van 5 november 2020) , een goede maand later herleid naar € 3.000 (tweede ingebrekestelling van 22 december 2020) , waarna twee jaar wordt gewacht om aanspraak te maken op een bedrag van € 2.500 in de inleidende dagvaarding van 20 mei 2022.

In casu handelt het over één foto, zonder vermelding van auteur, geplukt van het internet, en amper gedurende één maand gebruikt, waarna geïntimeerde persoonlijk aan de auteur zijn verontschuldigen heeft aangeboden.

Er kan dan ook geen sprake zijn van de aanrekening van exorbitante tarieven.

Geïntimeerde heeft zijn website overigens niet op Google zoek bekendgemaakt zodat het aantal views zeer beperkt was en dit gedurende een periode van minder dan één maand.

Geïntimeerde vordert een basisbedrag aan vergoeding op grond van de tarieven van SOFAM van € 222,05. Dit bedrag wordt toegekend.

Er bestaat echter geen reden om een verhoging van 100% bij gebreke aan naamsvermelding toe te kennen, nu geïntimeerde het aannemelijk maakt dat hij de foto op het internet gevonden heeft en deze geen naam vermeldde.

Wel maakt appelland tevens terecht aanspraak op een verhoging van het basistarief ter vergoeding van de gemiste kans doch deze wordt door het Hof beperkt tot 100% aangezien de gemiste kans in hoofde van appelland weliswaar voldoende zeker en reëel is doch de omvang ervan eerder beperkt is. Hiervoor wordt aan appelland een bijkomend bedrag toegekend van € 222,05.

Overigens worden deze concrete bedragen als zodanig door geïntimeerde niet betwist.

Appelland bewijst onvoldoende naar recht dat zijn recht op integriteit geschonden werd. Ook deze vordering wordt afgewezen. Er bestaat ook geen reden om een verhoging toe te kennen van 100% voor het gebruik van de foto op de homepage. Ook deze vordering staft appelland onvoldoende naar recht. Tenslotte vordert appelland eveneens ten onrechte een bijkomende schadevergoeding van 15% van het totale bedrag met een minimum van € 125 in geval van een gerechtelijke invorderingsprocedure. Appelland toont niet aan dat hij op dit vlak andere schade zou hebben geleden dan degene die reeds op forfaitaire en limitatieve wijze wordt gedekt door de rechtsplegingsvergoeding. Deze vordering is kennelijk ongegrond.

In hoofdsom is de vordering van appelland derhalve slechts gegrond voor een bedrag van € 444,10.

11.

Onterecht vordert appelland intresten a rato van de intrestvoet van toepassing ingevolge de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties. De vordering van appelland betreft een vordering strekkende tot invordering van een schadevergoeding wegens een inbreuk op het auteursrecht. Het betreft geen vordering tot betaling van een vergoeding voor het leveren van goederen of het verrichten van diensten en er is derhalve geen sprake van een handelstransactie.

De interestvoet bepaald in artikel 5 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de bestrijding van de betalingsachterstand bij handelstransacties is dan ook niet van toepassing. Enkel de gewone wettelijke intrestvoet wordt toegekend op de hoofdsom.

Over de gerechtskosten

12.

De vordering van appellant is slechts zeer gedeeltelijk gegrond.

Om die reden worden de respectievelijk in eerste aanleg en in hoger beroep gevorderde rechtsplegingsvergoedingen omgeslagen. Het zou kennelijk onredelijk zijn om geïntimeerde te veroordelen tot de door appellant gevorderde rechtsplegingsvergoeding.

Overigens heeft geïntimeerde in mei 2022 een billijk voorstel gedaan aan appellant waarbij hij voorstelde om € 500 ten titel van schadevergoeding te betalen voor het onrechtmatig gebruik van de foto. Ten onrechte is appellant niet op dit voorstel ingegaan.

De dagvaardingskosten en het rolrecht in eerste aanleg en in hoger beroep worden voor ½ ten laste van geïntimeerde en voor ½ ten laste van appellant gelegd.

III. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond.

Het Hof hervormt het vonnis a quo, en opnieuw rechtdoende:

Het Hof verklaart de vordering van appellant ontvankelijk en zeer gedeeltelijk gegrond.

Het Hof zegt voor recht dat geïntimeerde het auteursrecht van appellant heeft geschonden door de foto van appellant te gebruiken zonder zijn toestemming.

Het Hof veroordeelt geïntimeerde tot betaling aan appellant van een bedrag van € 444,10, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten aan de gewone wettelijke intrestvoet vanaf datum dagvaarding tot datum van algehele betaling.

Het Hof wijst de vordering van appellant voor het overige af als ongegrond.

PAGE 01-00003635121-0014-0015-01-01-4

Rechtdoende over de gerechtskosten slaat het Hof de zowel in eerste aanleg als in hoger beroep respectievelijke gevorderde rechtsplegingsvergoedingen om en verwijst geïntimeerde en appellante elk in ½ van de dagvaardingskosten van € 241,23.

Het Hof veroordeelt geïntimeerde en appellante elk tot ½ in betaling van de rolrechten van € 165 aan de FOD financiën in eerste aanleg, na uitnodiging hiertoe en veroordeelt geïntimeerde en appellante elk tot ½ in betaling van de rolrechten van € 400 in hoger beroep aan de FOD financiën, na uitnodiging hiertoe.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **20 december 2023** door
Mevrouw B. PONET Kamervoorzitter
De heer Ph. BAILYU Griffier

Ph. BAILYU

B. PONET

